

det er jo det hele, som er os imellem. Den samtlige Forpagtningsafgift af disse 2 Gaarde er 32,000 Kr.; den foreslaas nedsat med 5,000 Kr., det ærede Medlem foreslaar med 3,000. Ja, det er jo en Skønssag; jeg skal henstille til det høje Ting, hvad det mener er rigtigt, men da man i de sidste Aar har nedsat den med 5,000 Kr. og det sidste Aar ikke har været saa gunstigt, haaber jeg, man vil følge mig og Udvalget og eftergive Forpagterne de 5,000 Kr. — Saa omtalte det ærede Medlem Udgifterne til Forbedring af Statsinventariet. Men Herregod, hvorfor maa der ikke anvendes noget paa det? Det er jo Aktiver, der tilhøre Statskassen, som ere undergivne Forringelse ved Vilde og Slid, og som efterhaanden maa fornyes. Ærede Medlemmer vide, at vi stadig give den Slags Bevillinger, og det ærede Medlem, som her taler imod det, har ogsaa været med til det. Jeg skal nævne et Tilfælde, som vi have bevilget i Aar. Det blev opløst for Finansudvalget, at paa et lille Sted, som hedder Badstuen, ude i Frederiksborg — en rigtig køn lille Bygning, som udelukkende benyttes af den kongelige Familje til Aftrædelsesværelser, naar de besøge Frederiksborg — vare Bæggene i en saa daarlig Forfatning, at de kongelige Personer udsatte sig for at bestabige deres Klæder, naar de var der. Hvad gør saa dette høje Ting her? Uden nogen som helst Indsigelse fra noget Menneske, hverken i Udvalget eller i Tinget, bevilge vi 5000 Kr. til meget kostbare Tapeter paa dette lille Sted; der kun benyttes som Aftrædelsesværelser. Naar vi kunne give 5000 Kr. dertil, er det saa noget at tale om at give 60,000 Kr. til den store Beholdning af Inventariegenstande, som høre til disse Slotte? Vi have ligeledes alle sammen bevilget en Vinkasse ude paa Bernstorff, fordi de høje Herstaber gerne vilde have gode Vindruer; det er ogsaa det ærede Medlem gaaet med til. Jeg kan ikke se nogen Forffel paa den her omhandlede og paa disse Bevillinger, jeg her har nævnt, og som jeg kunde nævne en Masse Eksempler paa baade fra dette Finansaar og fra tidligere Tid. Jeg kan ikke forstaa, hvorfor ærede Medlemmer ere saa haarde imod denne Bevilling. Den gælder jo et Aktiv, som tilhører Statskassen, som skal være i en vis Stand, og som det derfor er nødvendigt en Gang imellem at anvende et Beløb paa. — Den højtærede Krigsminister mente, at min Konklusion med Hensyn til Intendant Sivertsen burde have ført til, at vi eftergave ham hele Beløbet. Det tror jeg ikke. Jeg anerkendte, at paagældende ikke havde gjort sig skyldig i

noget kriminelt, og at der ikke kunde paalægges ham noget Strafsansvar, men jeg hævdede tillige, at han havde gjort sig skyldig i en Esterladenhed, som der var Grund til at paalægge ham Straf for, og saa er det naturligt en Skønssag, hvor stor denne skal være; men da hans Esterladenhed har kostet Statskassen henved 6,000 Kr., saa tror jeg, at naar Manden slipper med at godtgøre 15—1600 Kr., maa han siges at være sluppen godt. Overfor den højtærede Kultusminister skal jeg indrømme, at der er en Uoverensstemmelse mellem Betænkningen og de stillede Ændringsforslag, idet ved et Tilfælde, som jeg beklager, Nægtelsen af Frederiks Hospitals Underbalance ikke er medoptaget i Betænkningen som det, man vilde nægte, hvorimod det jo staaar i Ændringsforslagene. Med Hensyn til hvo disse Ændringsforslag skal jeg sige, at der bliver jo Forholdet det samme, som det blev med Hensyn til Ændringerne paa § 26 C. III. med de 4,000 Kr., at det er Pengene, som ere udbetalte og Sagen kommer saa til at henstaa til Statsrevisionens Undersøgelse. Andet betyder det jo ikke; Pengene ere jo givne ud. Med Hensyn, til de 62 Tdr. Land paa Nordruplund, saa er det jo ganske rigtigt, hvad den højtærede Minister sagde, at Udvalget ikke har taget nogen bestemt Stilling med Hensyn til hvad der skal gøres med dem; dertil have vi ikke haft tilstrækkelige Oplysninger. Det er tilfældigt, at det er kommet til Udvalgets Kundskab, at disse 62 Tdr. Land uden Ulempe for den nuværende Forpagter kunne frastilles, og at den nuværende Forpagter er villig til at stille sig ved dem. Men ellers kommer hele dette Spørgsmaal, som af et Medlem er fremsat i Tinget om en større Udskykning af disse Sorder, først til at foreligge om nogle Aar, naar den nuværende Forpagtningskontrakt er udløben.

**Jens Bux:** Jeg vilde gerne sige et Par Ord, som den ærede Ordførers sidste Udtalelser gav mig Anledning til. Jeg ved godt, at det er temmelig haabløst for Mindretallet her at vente, at vi skulle saa Flertal med os, men jeg fortrøster mig til, at hvis Flertallet af de Landmænd, der sidde her i Salen, virkelig have fulgt med Begivenhederne ved de Gaarde, som Staten ejer, vilde de sige; Gud fri os for, at Staten skulde drive Landejendomme, for det er virkelig en daarlig Forretning. Naar ærede Medlemmer vidste, hvad vi have ofret af Bygningstudgifter ved disse Forpagtergaarde og vi staa for at skulle ofre endnu mere, saa ville de indrømme, at det virkelig